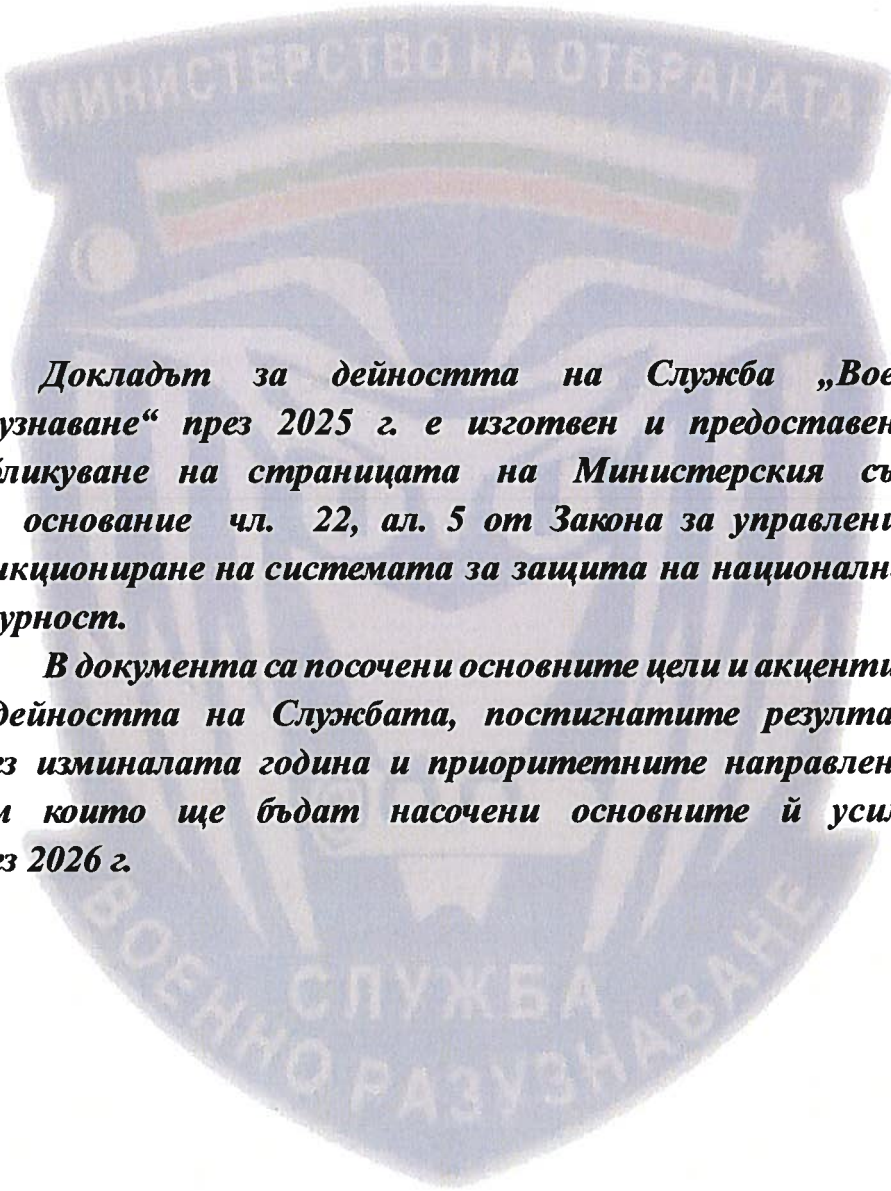

**ДОКЛАД ЗА ДЕЙНОСТТА
НА СЛУЖБА „ВОЕННО РАЗУЗНАВАНЕ“
ПРЕЗ 2025 Г.**

СОФИЯ,
МАРТ 2026 Г.

Докладът за дейността на Служба „Военно разузнаване“ през 2025 г. е изготвен и предоставен за публикуване на страницата на Министерския съвет на основание чл. 22, ал. 5 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност.

В документа са посочени основните цели и акцентите в дейността на Службата, постигнатите резултати през изминалата година и приоритетните направления, към които ще бъдат насочени основните ѝ усилия през 2026 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

I. Увод.....	4
II. Глобална и регионална среда на сигурност	5
III. Добиваща дейност	10
IV. Информационно-аналитична дейност.....	11
V. Международно сътрудничество	11
1. Военнодипломатическа дейност	11
2. Сътрудничество с НАТО и ЕС	12
3. Сътрудничество с партньорски служби.....	13
VI. Осигуряване на дейността	13
VII. Приоритети в дейността през 2026 г.....	14

I. Увод

Дейността на Служба „Военно разузнаване“ (СВР, Службата) е организирана съгласно Закона за военното разузнаване (ЗВР), Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност (ЗУФСЗНС), Закона за отбраната и въоръжените сили на Р България (ЗОВС), Правилника за устройството и дейността на Служба „Военно разузнаване“ (ПУДСВР), Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и актовете на министъра на отбраната, началника на отбраната и на директора на Службата.

Върху дейността на СВР се упражнява парламентарен, административен, финансов и съдебен контрол от предвидените в Конституцията и законите органи.

Службата: организира и води стратегическо разузнаване с използване на човешки ресурси и технически средства; обработва информацията, предоставена от разузнавателните структури в Българската армия (БА), НАТО и ЕС и от други партньорски служби; осъществява информационно осигуряване на дейностите на държавните институции в областта на сигурността и отбраната на страната; планира, управлява и контролира разузнавателния процес във въоръжените сили (ВС); участва в организацията и осъществяването на военнодипломатическата дейност на Министерството на отбраната (МО); организира и осъществява кадровата политика, подбора и комплектуването с личен състав на структурите, обучението, повишаването на квалификацията и преквалификацията и провежда начална военна подготовка на граждански лица, назначени в СВР, специализираната и бойната подготовка на служителите си; гарантира вътрешната сигурност и контраразузнавателното обезпечаване на оперативно-разузнавателната дейност; осъществява самостоятелно ресурсно осигуряване.

В съответствие с мисията, функциите и задачите на СВР по ЗВР и ЗУФСЗНС основните ѝ усилия през 2025 г. бяха насочени към: добиването и обработването на стратегическа разузнавателна информация, съобразена с националните и съюзните приоритети; осъществяването на непрекъснато наблюдение, ранно откриване и предупреждение за рисковете и заплахите за националната сигурност и колективната отбрана; предоставянето на разузнавателна информация за нуждите на планирането във ВС и за

развитието на оперативни способности; осигуряването на разузнавателна информация в интерес на сигурността на български военни контингенти и отделни военнослужещи, участващи в операции и мисии на ООН, НАТО и ЕС извън територията на страната; планирането и координирането на разузнаването във ВС; развитието на информационно и оперативно сътрудничество с разузнавателните структури на НАТО и ЕС, с разузнавателните органи на държавите членки и с партньорските служби; осъществяването на непосредствено ръководство на Службата на военния аташе към задграничните представителства на Р България; управление на процесите по организационното изграждане и осъществяване на кадровата политика; ефективно и законосъобразно управление на дейността и ресурсите.

II. Глобална и регионална среда на сигурност

През 2025 г. процесите в глобалната среда на сигурност се доминираха от затвърждаващата се тенденция към налагането на силовите и конкретно военните инструменти при разрешаване на спорове между водещите държави и отстояване на техните национални интереси. Произтичащата от тези тенденции ускорена надпревара във въоръжаването задълбочи съществуващите и генерира нови рискове и заплахи от военна ескалация. Продължиха деструктивните хибридни въздействия и провокации срещу въздухо- и корабоплаването, критичната, в т.ч. подводната, инфраструктура и енергийната свързаност.

Войната в Украйна продължаваше да представлява дестабилизиращ регионалната и международната сигурност фактор. По отношение на войната основният фокус Русия поставяше върху разширяването на окупираните територии и редуцирането на военния потенциал чрез повишаването на интензитета на ударите срещу критична инфраструктура на опонента с акцент върху енергийните обекти и военно-индустриалната база. За да формира предпоставки за дългосрочната си обществена подкрепа в Русия, Кремъл акцентира върху военно-патриотичното обучение и възпитание. Засилен беше контролът в обществен и в икономически план. Продължи и национализацията на частни (в т.ч. чуждестранни) активи. В резултат на международните санкции проблемите в руската икономика се задълбочиха и тя навлезе в състояние на рецесия. Във

външен план Москва разчиташе на различни инструменти (дипломатически, военни, икономически, енергийни) и хибридни операции за генериране на влияние в Африка и Азия и за създаване на напрежение в евро-атлантическата общност. Загуби позиции в Централна Азия, Южна Америка и Близкия изток.

В регионален план свободата на корабоплаването и на въздушния трафик във и над **Черно море** продължи да е ограничена от декларираните още от началото на войната опасни зони и зони за провеждане на учения, опасността от дрейфувачи мини и преднамерени въздействия в електромагнитния спектър. Нови рискове за сигурността бяха породени и поради атаки и от двете страни с дистанционно управляеми апарати в морския и въздушния домейн срещу търговски кораби. Украинската и руската пристанищна инфраструктура в Черно море са подложени на систематични военни удари. Продължиха и периодичните инциденти в **Балтийско море** срещу подводна инфраструктура. В отделни случаи Русия задействаше бойни самолети и кораби при ескортирането на плавателни съдове от „сенчестия си флот“, което създава рискове от непреднамерени инциденти с НАТО.

Всестранната международна подкрепа за **Украйна** се запазва като стратегически важен фактор с критично значение за поддържането на отбранителния потенциал на страната. Единството и решимостта на украинското общество са поставени пред сериозно изпитание. Трудностите при провеждането на мобилизацията, критичното състояние на енергийната система и значителното влошаване на хуманитарната обстановка провокират недоволство и спадащ съпротивителен потенциал. Продължават разкритията на антикорупционните органи и скандалите с участие на висши държавни служители в злоупотреба с държавни средства.

В **Южен Кавказ** се наблюдаваха процеси по стабилизиране въпреки неравномерния напредък в урегулирането на граничните въпроси и транспортната свързаност. Активната намеса на конкурентни геополитически центрове формира разнородна външнополитическа ориентация на отделните държави.

Обстановката в **Западните Балкани** беше относително стабилна, въпреки че в част от страните вътрешнополитическата ситуация беше

усложнена от продължаващи граждански и политически протести срещу държавното управление.

Част от страните отчитаха напредък в хода на преговорите за членство в ЕС, но други не изпълняваха поети ангажименти пред Брюксел, като търсеха начин да променят договореното, включително търсейки международна подкрепа за тези усилия. Във връзка с това нарасна интензитетът на антибългарската реторика, както и усилията за асимилиране и за допълнително фрагментиране на българските малцинства и общности в региона. Продължиха също активните усилия на държави от Западните Балкани за дискредитиране на България на международно и регионално ниво.

Евроинтеграционните процеси се затрудняваха и от все още неурегулирани двустранни отношения. Същевременно обаче бяха туширани сепаратистките намерения на лидери на водещи националистически партии, което оказва благоприятно влияние върху регионалната стабилност.

Нарастващото превъоръжаване с китайско и руско въоръжение, включително доставките на съвременни високотехнологични комплекси за ПВО, средства за електронна война, реактивни системи за залпов огън, безпилотни летателни системи и баражиращи боеприпаси, засили рисковете за интегритета на въздушното пространство и за сигурността на комуникациите в страните-членки на НАТО на Балканския полуостров. Потенциалните рискове за влошаване на обстановката по сигурността в райони, в които са разположени мироопазващи сили, включително и формирования от Българската армия, се запазват.

В част от държавите в Западните Балкани с цел преодоляване на кадровите дефицити във въоръжените сили и подобряване на системата за подготовка на резервите за военно време бяха предприети законодателни промени за възобновяване на задължителната военна служба от началото на 2026 г. За утвърждаване на позициите си в регионални инициативи активизираха отбранителното си сътрудничество с водещи страни от НАТО и ЕС.

Регионът на **Източното Средиземноморие** се характеризираше със съперничество между прилежащите държави. Запазиха се стремежите за разширяване на сферите им на влияние и взаимно оспорване на изключителните икономически зони.

Обстановката по **югоизточната граница на ЕС** остава стабилна вследствие на мерките за управление на мигрантския поток от конфликтните зони в Близкия изток. По отношение на нестабилността в Близкия изток държавите по югоизточната граница на ЕС демонстрират координация и готовност за навременни действия за защита на сигурността на ЕС и НАТО.

Средата на сигурност в **Близкия изток и Африка** запази високи нива на нестабилност, генерирани от множеството неразрешени кризи и конфликти. Противоборството между отделни страни ескалира в директна военна конфронтация, която въпреки постигнатите временни примирия запази потенциал от последващо възобновяване. Необходимостта от международна подкрепа за овладяване на ескалацията и урегулиране на основни противоречия и конфликти наложи намесата на глобални сили, включително с приемане на резолюции в Съвета за сигурност на ООН и използването на военни средства. Дестабилизиращо влияние оказаха активизирането на терористични организации, амбициите на различни етно-конфесионални групи за административно самоуправление, неразрешените гранични спорове между съседни държави и задълбочаващите се политически, общественно-социални и хуманитарни проблеми. Ситуацията се изостряше и от неефективното разоръжаване на паравоенни групировки и държавната подкрепа за тях, опитите на отделни страни за развитие на военния им потенциал и ядрена инфраструктура, нарастващото общественото недоволство, както и от задълбочаващото се съперничество между регионални и международни фактори за влияние и контрол върху стратегически ресурси в регионите.

Средата на сигурност в **Африка** се характеризираше с високи нива на конфликтност, политическа и икономическа нестабилност, задълбочаващи се демографски проблеми, влошена хуманитарна обстановка и тежка продоволствена несигурност, както и със значителната активност на радикални и терористични организации. Дестабилизиращо въздействие продължиха да оказват също изострянето на съществуващите въоръжени конфликти и кризи и свързаните с тях комплексни проблеми и предизвикателства.

Във външната си политика страните от **Централна Азия** демонстрираха общ стремеж към формиране на балансирани партньорски

отношения с трите водещите глобални ядрени сили и с ЕС. Запазиха се свързаните с тероризма заплахи за регионалната среда на сигурност. Дефицитът на водни ресурси и ефектите от измененията на климата продължиха да изострят социалните проблеми на засегнатото население.

Стремежите на страните от **Източна Азия** във външната политика бяха насочени към разширяване и затвърждаване на ролята им в глобален мащаб. Средата на сигурност в региона беше повлияна от сближаването с трети страни и тенденцията към балансиране на отношенията със съседните държави. Азиатските страни предприеха политика на стратегическо изчакване спрямо адаптиращата се към новите световни тенденции американска администрация.

Във фокуса на държавите от **Южна Азия** беше трансформирането им в глобален производствен център и водеща сила в сферата на цифровите технологии. Външната им политика продължи курса на стратегическа автономия в условията на усложнена геополитическа среда. Прагматизмът остана база за стратегическо сътрудничество. Отношенията между южноазиатските страни се изостриха след серия от терористични атаки и последвал високоинтензивен локален военен конфликт. В резултат настъпиха дълговременни неблагоприятни последици върху действащите двустранни механизми за доверие. Южна Азия се превърна в зона на напрежение между двете ядрени държави, които демонстрираха готовност и воля да употребят сила в защита на регионалните си интересите.

През 2025 г. развитието в сферата на **глобалната енергийна сигурност** трайно затвърди тенденцията на изместване на дългогодишни доставчици от ролята на основен вносител на енергийни суровини за ЕС. Съюзът прие два мащабни рестриктивни пакета (18-и и 19-и), с които въведе забрана за внос на втечен природен газ (ВПГ) от санкционирани страни, снижи тавана на цената на суровия петрол и ограничи възможностите за действие на финансови институции, свързани с авторитарни управленски режими. Същевременно бяха внесени рекордни количества ВПГ (повишаване с 60%) от алтернативен източник (Северна Америка, пазарен дял от около 27% от общия внесен газ в ЕС).

Глобалните усилия за декарбонизация през 2025 г. намалиха степента си на интегрираност, същевременно се задълбочи тенденцията към

възстановяване на ролята на ядрената енергетика чрез стартиране на нови проекти, включително за малки модулни реактори.

Водещи икономики от азиатския регион демонстрираха нарастващи амбиции за влияние в енергийните сектори на страните от ЕС, основно чрез продължаващи инвестиции в батерийни системи за съхранение на енергия, в мащабни соларни електроцентрали и в придобиване на дялове от национални системни оператори.

През 2025 г. терористични организации се възползваха от динамиката на кризисни процеси в Близкия изток, Африка и Афганистан. Посредством своите регионални структури, които се съхраниха сред основните дестабилизиращи фактори в зоните им на действие, те успешно разшириха глобалната си проекция. Държавите-членки на НАТО и ЕС, продължават да са сред приоритетните цели, а активните пропагандни кампании в интернет пространството повишават риска от саморадикализация.

Друг вектор на заплахата **остават миграционните потоци, генерирани от кризисните региони**, чрез които терористичните организации успяват да прехвърлят на европейска територия свои членове.

Запазва се и отчетената негативна тенденция към нарастване на заплахите от **хибриден характер, които се характеризират с все по-интензивното използване на иновативни технологии, включително генерирано чрез изкуствен интелект съдържание.**

Разширяват се целите и обхватът на офанзивните кибероперации срещу критични системи в държави-членки на НАТО и ЕС, в т.ч. и България, а зловерните самостоятелни и държавно-подпомагани киберформации прилагат нови подходи и инструменти за тяхното реализиране. **Значително нарасна и рискът от диверсии и саботажи срещу елементи от критичната инфраструктура.**

III. Добиваща дейност

Добиващата дейност през 2025 г. се осъществяваше съгласно информационните задачи на Службата и допълнителните такива в съответствие с постъпили искания за предоставяне на разузнавателна информация и декларираните ангажименти в рамките на разузнавателните общности на НАТО и ЕС чрез изградените за целта способности

самостоятелно или съвместно със структури на НАТО, ЕС и партньорски служби (ПС).

Усилията бяха насочени към устойчиво и ефективно управление на разузнавателните способности в съответствие с особеностите и измененията на средата на сигурност, а така също и за осигуряване на разузнавателна поддръжка на операции и мисии на НАТО и ЕС с участието на български военни контингенти; противодействието на асиметричните, хибридните и други транснационални рискове и заплахи за националната сигурност и колективната отбрана.

IV. Информационно-аналитична дейност

През 2025 г. Службата изготвяше и разпространяваше разузнавателни информационни продукти, необходими за формиране на държавната политика в областта на националната и колективната сигурност. Освен това подпомагаше висшето военно ръководство с анализи и сведения, необходими за процеса на оперативно планиране.

С приоритет се следяха, анализираха и докладваха преките и индиректни рискове и заплахи за сигурността на българските военни контингенти, участващи в операции и мисии извън територията на страната.

През отчетния период, чрез своевременно предоставяне на актуална разузнавателна информация, се осъществяваше подпомагането на началника на отбраната и подобряването на оперативното взаимодействие и координацията на структурите на СВР с дирекциите от щаба на отбраната.

Изпълнението на задачите по противодействие на заплахите от хибриден характер беше насочено към адекватно информационно осигуряване на висшето държавно и военно ръководство по въпроси, свързани с анализ на риска, оценка на заплахите, прогнози и препоръки за осъвременяването на мерките за превенция и отговор.

V. Международно сътрудничество

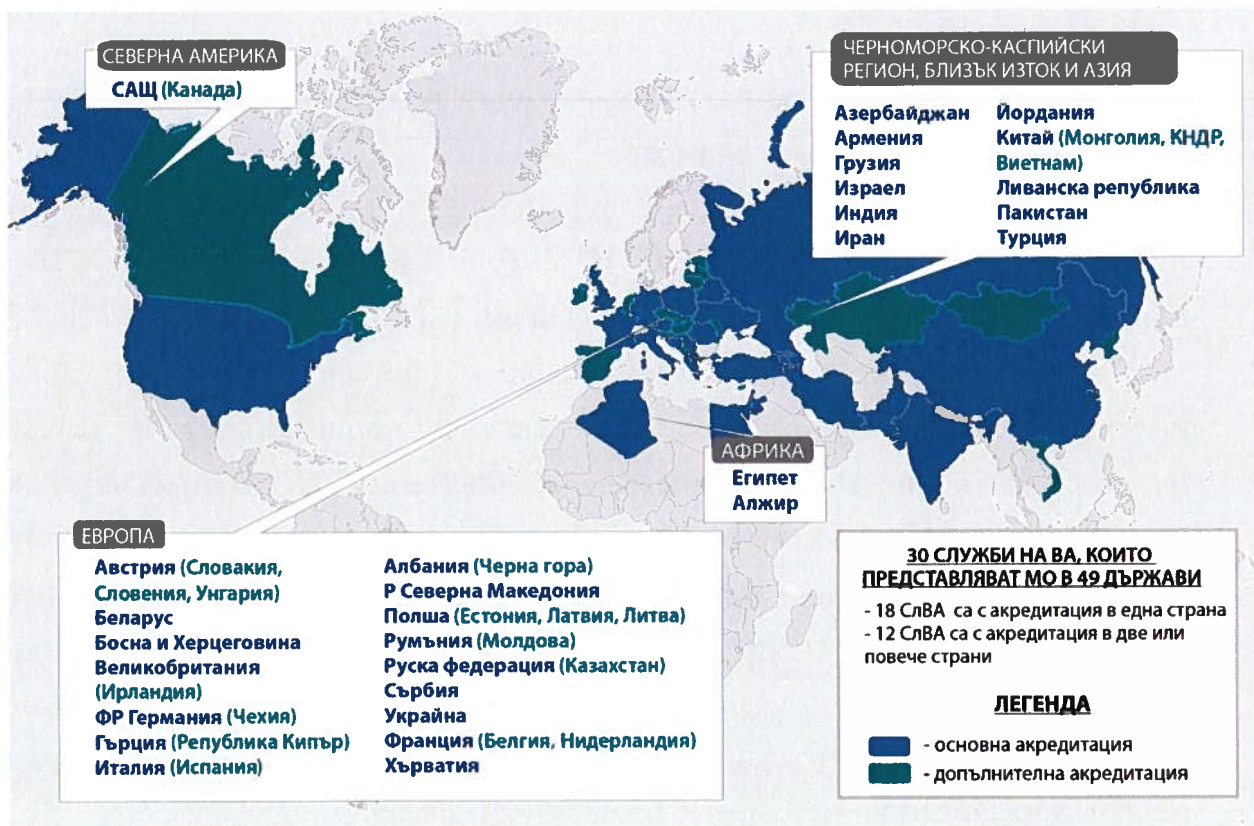
1. Военнодипломатическа дейност

През 2025 г. Службите на военния аташе (СлВА) подпомагаха министъра на отбраната при осъществяване на неговите правомощия в областта на отбраната, националната сигурност и международното военно сътрудничество. Акцент беше поставен върху разширяване и задълбочаване на сътрудничеството със стратегическите съюзници на Р България и

страните партньори за реализиране на двустранните планове и програми, както и за изпълнение указанията на министъра на отбраната.

Главните усилия през 2026 г. ще бъдат насочени към подпомагане реализирането на националните приоритети в областта на отбраната и изпълнение на ангажиментите на Р България в НАТО и ЕС. Водеща роля ще имат развитието на двустранните отношения, укрепването на доверието и задълбочаването на контактите в областта на отбраната със стратегическите партньори.

МО провежда военнодипломатическа дейност чрез 30 представителства на СлВА, акредитирани в 49 държави (диаграма 1).

Диаграма 1. Представителства на СлВА

2. Сътрудничество с НАТО и ЕС

През периода нивото на сътрудничеството на СВР с разузнавателните служби на държави от НАТО и ЕС беше запазено и надграждано. Усилията бяха насочени към задълбочаване на партньорските отношения, с цел

осигуряване на непрекъснатост на наблюдението на обстановката в кризисни региони, страни и отделни процеси.

Службата изпълни поетите задължения за ситуационна осведоменост и информационно осигуряване на разузнавателните структури на НАТО и на ЕС.

3. Сътрудничество с партньорски служби

През 2025 г. сътрудничество на СВР с партньорските служби (ПС) се запази на високо ниво. Същото беше продиктувано от необходимостта от своевременен обмен на информация за нуждите на ВДВР и обвързано с динамиката и особеностите на геополитическата обстановка.

VI. Осигуряване на дейността

През 2025 г. главните усилия на СВР бяха насочени към поддържане на потенциал за гъвкаво управление на осигуряващите органи, необходим за нормалното функциониране, изпълнение на основните задачи и развитие на разузнавателните способности на Службата.

Поддържането на бойната готовност в Службата се осъществяваше в съответствие с изискванията на Директивата за бойна готовност на въоръжените сили на Р България, заповедите на отговорните длъжностни лица, регламентиращите и планиращите документи.

Продължи осъществяването и устойчивото развитие на политиката по отношение на осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд и намаляване и предотвратяване на рисковете за живота и здравето на служителите, основаващи се на принципа на превенцията и изпълнение на изискванията над минималните, определени в нормативната уредба.

Службата като част от системата за защита на класифицираната информация (КИ) в Р България извършва непрекъснат анализ на средата за сигурност в рамките на своята компетентност. За минимизиране на рисковете и заплахите за функционирането на системата за защита на КИ в СВР се прилагат конкретни мерки, които са обект на постоянен анализ и контрол.

Прилаганите мерки за защита на националната класифицираната информация и класифицираната информация на НАТО и ЕС са в съответствие с националното законодателство, Политиката по сигурността на НАТО C-M(2002)49 Rev 1, Директивата по сигурност на информацията

АС/35-D/2002 Rev 5, Ръководството на НАТО по документална сигурност на информацията АС/35-D/1032, правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на Европейски съюз, Решение (2013/488/ЕС) и задължителните указания на ДКСИ и вътрешно ведомствените документи.

Използването, съхраняването и пренасянето на криптографските средства, криптографските материали и друга документация, свързана с криптографската сигурност, се осъществяваше в съответствие с ЗЗКИ, ППЗЗКИ и НКСКИ. През годината не бяха констатирани случаи на компрометиране на сигурността на експлоатираните КИС, криптографски мрежи и средства.

VII. Приоритети в дейността през 2026 г.

През 2026 г. основен приоритет остава проследяването и анализирането на глобалните военни, икономически и геополитически процеси с цел ранно откриване и предупреждение за рискове и заплахи за националната и колективната сигурност. Усилията ще бъдат насочени също към разработването на стратегически прогнози, които да подпомагат взимането на политически решения за развитието на българската държава в динамично изменящата се среда на сигурност.

Приоритетни остават и поддържането и развитието на способностите за: ефективно управление и използване на човешките ресурси, осъществяване на кадровата политика и комплектуването на Службата с личен състав, своевременно организиране на процесите по организационното изграждане, усъвършенстване на обучението и специализираната подготовка на служителите, подобряване на социалната дейност, ефективно управление и подобряване на микроклимата на работната среда, осигуряващи условия за по-добро мотивиране и за кариерно развитие, както и изпълнение на дейности и мероприятия за превенция на рисково поведение от страна на служителите.

ДИРЕКТОР НА СЛУЖБА „ВОЕННО РАЗУЗНАВАНЕ“
БРИГАДЕН ГЕНЕРАЛ

ВЕНЕЛИН ВЕНЕВ

03 .06.2026 г.